

Adevărata Viață în Dumnezeu

VOLUMUL 1

PREFAȚĂ

Bine ați venit

Spre lauda lui Iisus și a Mariei

Când citiți Mesajele, începeți totdeauna cu volumul 1 și continuați respectând ordinea cărților, ca să puteți să vă cufundați în Iubirea lui Dumnezeu pentru voi.

Iisus mi-a cerut să vă spun să luați întotdeauna numele meu din Mesaje și să-l înlocuiți cu al vostru.

Trebuie să-mi exprim aici mulțumirile mele către familia mea, îndrumătorul meu spiritual și către toți prietenii mei credincioși care au făcut posibilă apariția acestei cărți.

Aș vrea să menționez în mod deosebit pe Pr. René Laurentin pentru inspiratul său ajutor, pe François de Guilbert, directorul editurii O.E.I.L pentru că a acceptat imediat acest manuscris deosebit. Introducerea „O carte de rugăciune” e scrisă de un prieten rus ortodox, Vladimir Zielinski. Pentru mine este profetică.

La cererea mea, s-au făcut câteva abrevieri și adăugări acolo unde a fost necesar, fie datorită naturii personale a mesajului, fie pentru a clarifica sensul anumitor pasaje.

Vassula

Un cuvânt către cititor

din partea lui Lucy Rooney, SND și Robert Faricy, SJ

Vassula Ryden: campioană națională de tenis a Bangladeshului, manechin la hotelul Sheraton, pictoriță cu expoziții, persoană cu o poziție socială importantă, amfitrioana soțului ei, mamă a doi copii - persoana ideală pentru a primi revelații în timpurile noastre? Posibil, deoarece Căile lui Dumnezeu sunt întotdeauna nebănuite, alegerile Lui nefiind de obicei acelea pe care le-am face noi. *(conform cu Isaia, 55:8)*

Modul neobișnuit în care sunt făcute aceste revelații, mâna Vassulei fiind controlată spre a scrie mesajele, este uluitor. Chiar și ea are îndoieli din când în când - știind totuși în inima ei că într-adevăr Iisus este Cel care îi conduce mâna:

„Sunt prea realistă, prea sceptică. Astăzi, iarăși nu mă pot împiedica să mă îndoiesc de cele ce se întâmplă ... Eu, care știu foarte bine că nu pot să-mi controlez mâna și care știu cât de neputincioasă devin când Dumnezeu pune stăpânire pe mâna mea.” (Caietul 10, 9.04.1987)

Ea a examinat toate argumentele: că e influențată de subconștient sau de duhurile rele, de dereglări psihologice. Știe ce se va spune despre ea: va fi cel puțin ridiculizată, chiar urâtă. Cu toate acestea, cu curaj, riscând toată batjocura, ea publică aceste mesaje. Ea cunoaște de asemenea și umilința stării ei de mesageră. Precum i-a spus Iisus: „Nu te gândești nici măcar o clipă că ți-am dat această carismă pentru că te iubesc mai mult decât pe restul copiilor Mei.” *(Caietele 1-6, 23.01.1987)*

Dar cum puteți ști că aceste cuvinte atribuite aici Domnului vin cu adevărat de la Iisus? Cum puteți fi siguri că Iisus i-a vorbit Vassulei, i-a scris, i-a dictat? Aveți dreptul să credeți așa ceva? E cu putință să credeți?

Noi credem că experiența Vassulei este autentică. Acesta este discernământul nostru personal. Noi nu facem, bineînțeles, și nici nu am putea să facem, vreo recunoaștere oficială sau vreo

declarație asupra validității. Dimpotrivă, noi supunem judecata noastră judecării legitime a autorității bisericii.

Evident, nimeni nu e obligat să creadă că Iisus spune ceea ce afirmă Vassula că spune El. Dar oricine poate să creadă că acestea sunt cuvintele lui Iisus. Considerați că trebuie să credeți? Folosiți-vă propriul dvs. discernământ. Citiți și hotărâți singur, cu ajutorul Domnului.

Care este mesajul lui Iisus pentru noi prin Vassula? El a spus: „Vin să reîmprospătez tot ceea ce v-am învățat” (*Caietul 8, 1.03.1987*). „Mesajul Meu este un mesaj de Pace și Iubire... Vin să arăt acestei lumi Milostivirea Mea.” (*Caietul 8, 8.03.1987*)

Din mulțimea aparițiilor și revelațiilor din timpurile noastre, și în perfectă concordanță cu Evangheliile, devine limpede cum că sfârșitul timpurilor este aproape. Mai înainte de a-și pierde Satana puterea, se dă o bătălie. Nu există nici un indiciu despre sfârșitul lumii, ci despre o vreme de încercare urmată, pentru cei care rezistă, de o nouă eră de iubire și pace. Ne facem ucenicia pentru acele zile întunecate. Între timp, trăim acum într-o vreme nu de judecată, ci de Milostivire. Iisus i-a spus Vassulei: „Era voastră și-a pierdut toate valorile spirituale.” (*Caietul 15, 26.08.1987*) „Lumea M-a tot jignit fără încetare, dar Eu, dinspre partea Mea, fără încetare le-am tot adus aminte de existența Mea și cât de mult îi iubesc. Cupa Dreptății Mele este plină, creație! Dreptatea Mea atâră greu asupra voastră!... Strigătele Mele răsună și zguduie întregul Cer, făcându-i pe îngerii Mei să tremure pentru ceea ce va să vină. Eu sunt un Dumnezeu al Dreptății și ochii Mei au obosit să vadă ipocrizie, ateism, imoralitate. În decăderea ei, creația Mea a devenit o replică a ceea ce a fost Sodoma. Vă voi fulgera cu Dreptatea Mea precum i-am fulgerat pe sodomiți. Pocăiește-te, creație, înainte să vin Eu.” (*Caietul 15, 1.09.1987* și următoarele).

Când Vassula a invocat faptul că sunt numai adormiți copiii Lui, El a răspuns: „Ei dorm ceas de ceas, an de an.” Iisus spune că a trimis semne și înștiințări, dar ele nu au fost luate în seamă. (*Caietul 15, 1.09.1987*). Aici apoi, în Vassula, avem un alt mesaj al Milostivirii: „Tu ești unul din numeroasele semne” (*Caietele 1-6*). Și Iisus confirmă ceea ce ne-a uimit pe noi toți – revărsarea din prezent a Duhului Sfânt peste toți care-L cer și înmulțirea aparițiilor și minunilor în întreaga lume. „Adevărat vă spun că voi continua să vărs Duhul Meu Sfânt peste fiii și fiicele voastre cum nu s-a mai întâmplat în multe generații, pentru a vă hrăni cu Propria Mea Mână și pentru a așeza întreaga Mea Lege în inimile voastre.” (*Mesaj de la Inima Sfântă pentru Anglia, februarie 1991*)

„Toate mesajele care conțin chemări de iubire și pace, care îi călăuzesc pe cei pierduți să-și găsească drumul înapoi la Mine sunt toate de la Tatăl și de la Mine (*Caietele 1-6, 10.10.1986*). Iată Vestea Cea Bună: „ Eu cu atât mai mult vă caut și vă iubesc, cu cât voi sunteți mai slabi și mai mizerabili” (*Caietul 9, 18.03.1987*) Este un privilegiu nemaipomenit pentru noi că Iisus poate să ne spună fiecăruia dintre noi, prin Vassula: „Te iubesc cu o măsură pe care tu nu o poți înțelege” (*Caietele 1-6, ianuarie 1987*) „Eu, Dumnezeu, te iubesc nebunește” (*Caietele 1-6, 10.12.1986*) Și cel mai profund dintre toate: „Iubirea te iubește.” (*1-5:7*)

Citește cartea și împărtășește experiența Vassulei cu Domnul. Această părtășie va constitui o parte din propria ta experiență cu Domnul. Citește cu credință. Nu cu credință în Vassula, și nici cu credința în autenticitatea experienței ei, ci cu credință în Iisus. Ai credință. Prin această carte, Însuși Iisus vrea să împărtășească Iubirea Lui și pentru tine. Citind-o, Iisus te poate conduce să-L cunoști mai bine, să-L iubești mai mult, să-L urmezi mai îndeaproape.

Și dacă tu, cititorule, nu ești romano-catolic? Nici Vassula nu este. Cartea aceasta nu este numai pentru romano-catolici, ci pentru toți, pentru fiecare pe care Domnul îl îndeamnă să o citească. Oricine ai fi, dacă îl cunoști pe Iisus, această carte te va ajuta să-L cunoști mai bine.

Și dacă nu-L cunoști, această carte te va ajuta să-L cunoști. El te cunoaște. Și deja El te-a condus s-o citești chiar și atât cât ai citit până acum.

CUVÂNT ÎNAINTE

Patrick de Laubier

Profesor, Universitatea din Geneva; Universitatea din Fribourg, Elveția

În grădinile lui Dumnezeu, minunata diversitate a florilor nu încetează de a ne surprinde și creează un fel de mirare, de neîncredere. Istoria misticii creștine este încă plină de cazuri de oameni uimitori, care mai întâi sunt respinși în numele unei tradiții care este mai mult omenească decât divină. Abia mai târziu aceștia ajung un punct de referință pentru viitor.

Mi se pare legitim să vorbim despre un fel de expansiune a plinătății darurilor spirituale care nu se datorează numai răspunsului fapturilor. Mai degrabă, își trage seva dintr-un plan tainic al lui Dumnezeu pe care Părinții Bisericii l-au numit 'iconomia salvării.'

Ceea ce atrage interesul nostru în cazul Vassulei nu este atât răspunsul fapturii, cât rolul Ziditorului. În scrierile care sunt prezentate aici nu găsim încă o autobiografie ca aceea a Sf. Tereza de Lisieux. Ceea ce găsim este relatarea unei inițiative iubitoare care vine de la Dumnezeu. Aici găsim o învățătură, un mesaj, ba mai mult, o declarație și un dor – unii ar îndrăzni să spună chiar o implorare a lui Dumnezeu, adresată fapturilor Lui.

Chemarea nu este nouă; ea are ecou din veacuri și-și găsește răspuns în suflete atente. Ceea ce este nou în schimb este modalitatea și tonul. Ni se prezintă cazul unei femei care timp de 30 de ani de-abia dacă s-a gândit la Dumnezeu. Apoi, pe neașteptate, în mijlocul unei depline prosperități lumești, un înger i se adresează și o pregătește vreme de trei luni pentru o întâlnire directă cu Hristos. Toate acestea se petrec scriind caiete, având viziuni și prezențe supranaturale aproape în mod regulat.

Alte exemple ne vin în minte. Menționăm pe Francisca Romana din secolul al XV-lea, Anna Maria Taigi din secolul al XIX-lea și al XX-lea, Maria Conception de Armida, Gabrielle Bossis și Maria Sevray. În fiecare din aceste cazuri, femei laice obișnuite, de obicei măritate, trăiesc în intimitate spirituală, fără extaze, în prezența lui Hristos, a Binecuvântatei Fecioare Maria și a îngerilor. Nu toate au viziuni, dar fiecare dintre ele este chemată să scrie mesaje inspirate, care fac din ele martore privilegiate. S-ar putea spune că fiecare este o aleasă profetă a vieții interioare în mijlocul ocupațiilor zilnice celor mai obișnuite.

În cazul Vassulei, intrarea pe neașteptate a lui Dumnezeu în viața ei de toate zilele este asemenea cu aceea a Sfintei Francisca Romana, căci detaliile vieții zilnice se întrepătrund cu învățăturile despre destinul lumii noastre, precum și cu uimitoarele viziuni ale cerului, purgatorului și iadului. Devenim martori, aproape într-o manieră clinică, ai unor manifestări succesive uluitoare ale unui Interlocutor care este și uman, și divin și care reamintește atât de mesajul, cât și de Numele Lui Mesajul Lui, respectând însă întotdeauna libertatea de alegere a celei alese de El. Și cu toate că Vassula vede și experimentează această prezență, care este atât de apropiată și de intensă, nici chiar ea nu e dispensată de necesitatea de a face un act de credință. Suntem aici martorii unor scene dintr-o viață obișnuită care a devenit surprinzător de minunată printr-o Prezență de neînțeles și concretă. Vassula este acceptată așa cum este ea în viața ei cotidiană: soția atrăgătoare, cu alură athletică și mama de familie. Și totuși în cadrul acestei stări foarte obișnuite un mesaj profetic s-a proclamat lumii. Fiecare suflet în parte este invitat la intimitate, în timp ce lumea întreagă este chemată la convertire, ca pregătire pentru venirea Împărăției. În Evanghelie, Hristos ne-a dat o cale de discernământ: trebuie să judecăm pomul după roade. De la început și până acum, citirea acestor mesaje a fost instrumentul a zeci de convertiri, atingându-i în mod special pe aceia care păreau să fie cel mai puțin pregătiți să accepte mesajul lui Hristos prin mijloacele obișnuite. Unii dintre cei care erau deja credincioși găsesc în această chemare o nouă râvnă în convertire.

Acest mesaj poate fi înțeles numai într-o atitudine de credință, prin care se ajunge la concluzia că Iubirea este mult mai ingenioasă decât am fi crezut noi. O discuție mai elaborată despre acest subiect nu i-ar convinge pe sceptici și ar risca să îngreuneze citirea acestui text. Nădăjduiesc că veți permite aici o mărturie personală. Una este să citești scrieri mistice și altceva să întâlnești pe cea care le scrie. Astfel, am putut să văd eu însumi că harul nu distruge natura când Dumnezeu însărcinează pe cineva cu o misiune care se vede clar că e dincolo de posibilitățile omenești: Vassula rămâne o femeie a timpurilor noastre cu care oricine poate să discute și astfel să înțeleagă că iubirea lui Dumnezeu ne cheamă pe toți și că suntem iubiți cu mult mai mult decât ne-am putea închipui. Sf. Pavel a avut o expresie pentru a descrie această realitate: nebunia lui Dumnezeu, sau, mai literal, nebunia Crucii.

Introducere

de Pr. René Laurentin

Membru al Academiei Pontificale Mariane,
Membru al Societății Franceze de Studii Mariane

O întâlnire cu Vassula

Din întâmplare câteva persoane mi-au vorbit despre Vassula Ryden, o mistică ortodoxă care trăiește în Elveția. E căsătorită și mamă a doi copii. Mi-au spus că citirea mesajelor ei și contactul cu ea le-au schimbat viețile. Aceste roade m-au impresionat. Am vorbit despre ea cu Patrick de Laubier, care locuiește în Geneva, Elveția. El s-a dus s-o vadă. După aceea, s-a retras o săptămână ca să citească scrierile ei. La puțin timp după aceea, fiind convins, a adus-o la mine, la Evry, pe 26 august 1989. Am chestionat-o o bună perioadă de timp. Ea a răspuns într-un mod ponderat, coerent și satisfăcător.

Calea îngustă a discernământului

Nu mă simt calificat să judec aceste mesaje. Am încercat numai să pun întrebări bune și să înregistrez răspunsurile în mod onest. Cititorii vor trebui să judece ei înșiși

Am făcut această investigație, printre altele, ca un om uimit, copleșit și uluit de înmulțirea contemporană a aparițiilor, comunicărilor și carismelor extraordinare. Acum șapte ani, nu cunoșteam nici un vizionar activ, astăzi cunosc zeci. Nu cunoșteam nici un stigmatizat, acum cunosc o duzină. (Vassula nu e una dintre ei.) Îmi pun singur o întrebare care mă roade: ce înseamnă această înmulțire... iluminare sau o revărsare de har? Elita intelectuală a bisericii tinde să creadă că răspunsul critic, i.e. negativ, este întotdeauna cel mai bun. Dar discernământul se poate baza numai pe fapte. Iată că acestea sunt adeseori surprinzătoare, în sens pozitiv.

Ar trebui să ocolim cele două capcane care amenință subiectul: pe de o parte, un cuget închis harului, care stinge Duhul, pe de altă parte, o iluminare care imită harul și care este caricatura lui. Prin urmare, să evităm ambele tendințe: atât secularismul îngust, cât și acel pietism vorace care deviază până la extrema opusă. Ceea ce este cu adevărat important (și adesea uitat) este discernământul. Acesta ar trebui să fie pâinea zilnică a fiecărui vizionar și a oricui se crede chemat să se împărtășească din harul lor.

Cine e Vassula?

Vassula Ryden, care stă în fața mea, s-a născut în Egipt, din părinți greci, la 18 ianuarie 1942. În 1966, s-a căsătorit cu un student care a început să lucreze pentru F.A.O. în 1968. Din acel moment, cariera soțului ei o va purta dintr-o țară în alta: 16 ani în Africa (Sierra Leone, Etiopia, Sudan, Mozambic, Lesotho) și câțiva ani apoi în Bangladesh, Asia (martie 1984). Un nou post al soțului a adus-o în mod providențial în Elveția (în august 1987) unde se află într-o mai bună poziție pentru a răspândi mesajele.

Profilul ei nordic, blond o face să semene cu soțul ei suedez. Dar tatăl ei, deși grec, era și el tot blond. Amândoi părinții erau greci, cu toate că erau a doua generație care trăia în Egipt. Ea are un aer echilibrat, armonios, rezultat al unei păci profunde. E rezervată, dar fără timiditate; desavârșita ei bună cuviință e însoțită de o mare siguranță interioară.

Ea primește mesagele în engleză, limba pe care o cunoaște cel mai bine, mai vorbește și greaca, franceza, suedeza și araba. Multă vreme, ea a fost absorbită de pătura înaltă a societății lumești: a fost manechin în capitala Bangladeshului; este și o pictoriță de talent; într-un cuvânt, a fost preocupată de activitățile lumești și de succes, care pentru ea sunt acum lucruri care aparțin trecutului. A păstrat un farmec pe care, cu toată modestia, îl are și astăzi. Timp de 30 de ani (1955-1985) ea n-a pus piciorul într-o biserică decât din obligații sociale, la nunți și botezuri.

Cu toate acestea, în copilăria ei, a avut deja două vise care au impresionat-o profund. Când avea zece ani, în timp ce dormea, Iisus i-a făcut o chemare. Cu o forță irezistibilă, o chema la El.

În următorul an, la vârsta de unsprezece ani, a văzut în vis căsătoria ei spirituală cu Iisus. Fecioara Maria a primit-o cu brațele deschise și i-a pregătit veșmintele de nuntă și cosițele pentru căsătorie. A fost atât de emoționată de acest vis că i-a vorbit mamei sale despre el, dar acest lucru nu a schimbat viața ei de atunci.

Astăzi, acel vis uitat a devenit din nou viu și relevant, ca o făgăduință împlinită. Maria Magdalena, își amintește ea, a fost și ea prezentă la căsătoria ei spirituală. Dar acela a fost numai un vis care a atins viața ei într-un mod superficial. Așa se explică faptul că ea a trăit departe de practica religioasă, prinsă de același curent care a răpit și atâția catolici în timpurile de după Conciliu. Din copilărie, n-a mai mers la o biserică nici de zece ori.

Simplitatea aparenței sale este un indiciu pozitiv. Părul ei blond și drept îi încadrează fața ca în anumite picturi clasice ale lui Hristos. Casa ei este ținută în ordine perfectă, ceva ce am observat și în locuințele altor vizionari, care unesc rugăciunea cu bunul simț, cu iubirea pentru Dumnezeu și pentru familia lor. Cei care au vizitat casa ei au confirmat aceasta pe deplin.

Laurentin: Dar soțul dvs., cum a acceptat noua dvs. viață de rugăciune?

Vassula: O acceptă, dar nu o împărtășește. Fiul meu cel mai mic, da. (Are doi fii, Jan, de 18 ani și Fabian, de 13 ani. Fiul cel mic (continuă ea) mă sprijină și mă apără în orice dificultate.

L. Când ați venit la Bangladesh, nu ați avut nici o comunicare spirituală? Practicați religia dvs.?

V. Nu m-am dus nici măcar la liturghia de Crăciun.

Îngerul purificator

L. Când au început așadar comunicările de la Iisus?

V. Au început pe undeva prin ultima săptămână a lui noiembrie 1985, dar încă nu era vorba de Hristos.

L. Ce s-a întâmplat în acea zi?

V. Am simțit în trupul meu un fel de vibrație supranaturală care curgea prin mâinile mele. Scriam o listă de cumpărături, dar mâna a început să-mi tremure și n-am mai putut controla creionul. Era îngerul meu păzitor. El a început să scrie mesaje spirituale.

L. Cum ați știut că era îngerul dvs. păzitor?

V. Pentru că, folosind mâna mea, a scris: „Eu sunt îngerul tău păzitor.” Numele lui este Daniel și m-a ajutat să fac o schiță care îl reprezintă.

L. Dar apoi când scrieți, sunt proprii dvs. mușchi care acționează.

V. Da, dar chiar dacă opun rezistență, nu se oprește. La fel se întâmplă și cu Iisus. O dată, am început să mă îndoiesc și mi-am spus: „Este imposibil ca acest lucru să mi se întâmple mie.”

Am vrut să pun creionul jos, dar Iisus, ca să mă încurajeze, a luat și mai mult controlul asupra creionului. Dar a scris și mai repede, ca și cum ar fi vrut să-mi spună să nu mă îndoiesc.

L. Dar noi vorbeam încă de înger...

V. Îngerul m-a pregătit; a fost un fel de purificare. Mi-a arătat păcatele așa cum le vede cineva în purgatoriu. Păcate mărunte care înainte mi se păreau o nimica toată le-am văzut acum cu alți ochi. Mi-au părut enorme și m-au făcut să mă simt atât de rău încât mă uram. Cum am putut face asemenea lucruri? A fost o mare purificare.

Dictarea lui Iisus

L. Cât a durat, doi ani?

V. Nu, doar trei luni cu îngerul.

L. La sfârșitul acestor trei luni, cine a venit? Fecioara Maria? Hristos?

V. Iisus a venit. M-a întrebat: „Care casă e mai importantă, a ta sau A Mea?”

L. Puteați să-L vedeți atunci?

V. Da, înlăuntrul meu. Pot să-L descriu. Chiar am zis: „Adesea pari trist.” El mi-a răspuns: „Nu, nu sunt trist când sunt cu sufletele umile, cu cei care se jertfesc, cu cei care Mă iubesc.”

L. Dar pare trist mereu?

V. Când surâde, are gropițe!

L. Există un lucru care creează o problemă în aceste mesaje. Iisus v-a spus în nenumărate rânduri că suferă. Dar acum, dacă a înviat, încă mai suferă?

V. Îndrumătorul meu spiritual a avut aceeași obiecție: „Cum poate El să mai sufere acum când este preamărit?” Iisus mi-a răspuns: „Sufăr pentru că sunt una cu voi toți și simt când cineva se răzvrătește împotriva Mea”.

L. Ați început să-L discerțați pe Hristos la trei luni după înger, aceasta ar fi în februarie 1986. Cum s-a întâmplat?

V. Până atunci, eram intimidată de Hristos, dar o dată, a luat locul îngerului meu fără ca să știu. La sfârșitul mesajului, a zis: „Vezi, așa trebuie să fii de apropiată cu Mine.” El insistă asupra acestei apropieri, intimități.

L. Puteți fi mai precisă?

Transcendent și totuși apropiat

V. La începutul acestor mesaje, pe când eram în Bangladesh, într-o zi, în timp ce Iisus îmi dicta, mi-a venit deodată în minte: „Cuptorul e aprins!” Apoi, am exclamat: „Oh!” Iisus a întrebat: „Ce este?” Am zis: „Cred că arde ceva în cuptor.” El mi-a zis: „Atunci hai să mergem chiar acum jos”... Dar în același timp, El își arată sfințenia; apropiere și sfințenia.

L. Ce înțelegeți prin sfințenie?

V. A-L adora pe Dumnezeu.

L. Da, sfințenia, în sens biblic, este Transcendență. În timpul dictării, erați în extaz? Erați ruptă de lumea exterioară ca vizionarii de la Medjugorje? Se pare că nu.

V. Nu, eu văd ce e împrejurul meu, dar sunt absorbită de Iisus și Mesajul Lui. E un pic ca și cum ai scrie la masa ta și nu te mai gândești la tot ce te înconjoară, dar care este totuși prezent înaintea ta.

L. Dar sunteți foarte dependentă. Pentru vizionarii de la Medjugorje, aparițiile le-au sporit în mod deosebit libertatea.

V. El mi-a cerut să nu fac nici un pas fără să-L întreb.

L. Dar acest lucru nu vă transformă într-un robot? Nici măcar scrisul nu mai e al dvs., este al altcuiva. Și chiar dacă este mâna dvs., un grafolog n-ar îndrăzni să spună că este aceeași persoană¹.

¹ A se vedea analiza grafologică a scrisului Vassului, făcută de J.A. Munier.

V. Da, dar Iisus mi-a spus și mi-a arătat clar că acest scris nu e scriere automată după cum își imaginează unii oameni. Într-o zi, mi-a spus: „Astăzi vei scrie Mesajul Meu cu scrisul tău de mâna, așa încât cei care nu au înțeles cu adevărat acest har pe care ți-l dau, să înțeleagă că ți-am dat și harul de a auzi Glasul Meu. Îngăduie-Mi astăzi numai să-ți dictez. Ascultă și scrie.” Ajunși aici, Vassula mi-a arătat caietul ei unde scrisul se schimbă pentru mesajul care urmează. Scrisul ei mic și sensibil începe: „Vassula, zilele sunt de-acum numărate”. Acest mesaj continuă apoi cu scrisul normal al Vassulei pe două pagini și-apoi se încheie cu cuvintele: „Aceasta este pentru toți cei care cred că mâna ta e mișcată de Mine fără ca să Mă auzi sau să înțelegi că sunt Eu, Domnul, Cel ce te inspiră. Acum, să continuăm în felul în care Îmi place Mie, Vassula Mea.” Și apoi, scrisul mare își face apariția din nou: „Primește Pacea Mea, stai trează.”

Nu, Vassula nu se află într-o dependență mecanică, precum un robot. Ea este inspirată, nu manipulată. Se exprimă cu o desăvârșită spontaneitate. Este liberă, calmă și veselă. Este mai mult o receptivitate decât o dependență. Nu există nici un fel de constrângere; mai degrabă este vorba despre o receptivitate de iubire. I-am cerut să lămurească această chestiune.

L. Dar în cazul acestor mesaje, este mâna dvs. care se mișcă sau mai degrabă este auzul căruia i se dictează?

V. Este dictat.

L: Dar ați afirmat că mâna dvs. este mișcată cumva.

V. Da, se produce simultan. Mai întâi, El mi-a călăuzit mâna fără dictare. Într-o zi, mi-a spus: „Mi-aș dori să înveți să asculți Glasul Meu, vocea interioară.” Și în numai șase săptămâni am învățat să-I aud Glasul. Mi se dictează cuvânt cu cuvânt, și câteodată sunt cuvinte pe care nici măcar nu le cunosc. Trebuie să le caut în dicționar.

L. Chiar și în engleză sunt cuvinte care vă dau de furcă?

V. Da, sunt unele cuvinte pe care nu le cunosc. Alteori, îmi dă un paragraf întreg dintr-o dată și trebuie să mă grăbesc să-l scriu înainte de a-l uita. Dar dacă îl uit, El îmi aduce aminte cuvântul pe care l-am scăpat. Într-o zi, m-a invitat să mă duc să mă mărturisesc. Eu eram contra. Voiam să șterg propoziția pe care o începusem, dar El mi-a imobilizat mâna. Era ca și cum creionul ar fi fost înțepenit într-o gaură. Atunci, am împins cu mâna cealaltă pe care o simțeam mai liberă. Atunci creionul s-a răsucit în mâna mea, a căzut într-o parte, și mâna mi-a rămas atârnată în spate.

Diferența de scris este clară. Când Vassula scrie sub dictare, scrisul este larg, cu litere foarte înalte. Când scrie ceva de la ea, un comentariu sau o precizare, scrisul este mic, delicat și sensibil. Pe lângă aceasta, Vassula scrie lucrurile de două ori. Prima dată, ea scrie repede; apoi, elimină ceea ce este personal și scrie ceea ce a rămas cu mai mare atenție.

V. „Când rescriu, El mă corectează,” adaugă ea.

L. Dar printre cuvinte, adeseori desenați inimi, multe inimi.

V. Acesta e simbolul Inimii Sfinte.

L. Și acest lucru i se impune mâinii dvs.?

V. Da; alteori, desenez un pește (un simbol al lui Hristos).

L. Tocmai ați spus că Dumnezeu este atât transcendent cât și aproape, adorabil și intim, apropiat. Cum împăcați această familiaritate cu adorația?

V. La început, scriam stând jos. Acum scriu în genunchi în fața unei măsuțe din camera mea, unde sunt multe icoane. La început nu îngenuncheam; când am început să înțeleg cu adevărat mesajele, am realizat de asemenea și măreția lui Hristos. El mi-a spus: „Vassula, nu merit Eu mai mult decât atât?” De atunci, am îngenunchiat mereu.

L. Și cât timp durează aceasta?

V. Patru sau cinci ore, uneori șase; patru dimineața și două după amiaza.

L. Adică, numai scrieți? Vă rugați? Îl întrebați diverse lucruri?

V. Da, vorbesc cu El despre toate. Mi-a spus să nu fac niciodată vreun pas fără să-L întreb: „Vino la Mine, cere-Mi sfatul și ți-l voi da.”

L. L-ați întrebat despre venirea dvs. aici?

V. Da, L-am întrebat și mi-a spus: „Ai încredere, biziue-te pe Mine.”

Ispite

L. O dată, v-a apărut diavolul.

V. Da, am fost deseori atacată de diavol. A mers până într-acolo că mi-a dat patru rânduri care aveau sens.

L. Mâna s-a mișcat?

V. Da, dar Iisus m-a învățat cum să discern. Când nu e Iisus, mă lasă total rece. De îndată ce îmi dau seama, diavolul se ridică și pleacă. Într-o zi, a îndrăznit chiar să vină în timp ce-mi dicta Iisus. Atunci Iisus s-a întors către el și i-a zis: „Liniște!” Apoi, diavolul a tăcut.

L. Deci, când vă dați seama cine e, demonul pleacă?

V. Pe loc, dar mă insultă înainte de a pleca.

L. Cam ce zice?

V. Insultele? „Cățea” și altele asemenea. Dar acestea au fost mai ales anul trecut.

L. Ați fost insultată, nu asaltată?

V. Asaltată? O dată a fost aproape la modul fizic. Într-o noapte, era ca o pasăre de pradă, un vultur, care venea să mă înșface de mijloc. Mă sufocam, nu mai puteam să respir. Dar am chemat numele lui Iisus și mi-a dat drumul.

De ce să se publice?

L. De ce să se publice aceste caiete?

V. După trei ani, El mi-a cerut să fac publice aceste mesaje. În noiembrie 1988, a insistat că trebuie să aibă loc întâlniri de rugăciune o dată pe lună.

L. Mai înainte, erau ținute în particular?

V. Da, numai El și eu, și numai patru sau cinci persoane.

Familia

L. Soțul dvs. nu e implicat?

V. Nu, el e luteran.

L. Și copiii?

Ei cred și mă apără, mai ales cel mic. El devine ca un pui de leu. Dacă intru în vreo discuție, începe să asculte din camera lui, apoi vine imediat să sară în ajutorul meu zicând: „Ce se întâmplă aici?” Într-o zi, Iisus mi-a zis: „Maria este Mama lui Dumnezeu.” Pentru mine era ceva nou. Și cum mă gândeam în seara aceea, fiul meu a venit în camera mea pe la 9:30 cu o carte cu Asterix în mână și mi-a zis: „Maria este Mama lui Dumnezeu, nu-i așa?”

L. Dar cum de i-a venit așa idee?

V. Nu știu. Acest lucru m-a surprins. A doua zi, pe drumul spre școală, i-am adus aminte: „Astă-noapte, ai venit în camera mea și m-ai întrebat acest lucru.” El uitase cu totul întâmplarea.

L. Nu mai știa ce înseamnă?

V. Nu.

L. Atunci el este foarte unit interior cu dvs.?

V. Da, în acea zi, Iisus a vorbit prin el.

L. Și ce vă cere Iisus?

V. Să devin sfântă. Aceasta mă speria. M-am gândit că înseamnă să merg la mănăstire, să-mi părăsesc familia. Am fugit de El. Apoi, m-am întors la El zicând: „Vrei să fii cinstită cu Tine?” „Da!” a replicat El. Atunci am spus: „Nu pot să Te iubesc așa cum sunt?” „Bineînțeles.

Aceasta și vreau, pentru că inima contează; rămâi așa cum ești.” Și a mai adăugat „Dacă sarea își pierde gustul, la ce folosește? Nu haina, ci inima este importantă.”

Slujirea Crucii

L. Ce fel de sfințenie așteaptă El de la dvs.?

V. Să împărtășesc totul cu El, purtând Crucea Lui, urmând legii Lui.

L. V-a dat o misiune?

V. Da.

L. Ce anume?

V. Mi-a zis: „Ești menită să scrii, să Mă iubești și să răspândești Mesajul Meu. Restul voi face Eu.”

L. Și câtă vreme o să mai scrieți așa?

V. „Până la capătul zilelor tale”, mi-a spus El, „până la capăt.” I-am spus: „Grăbește-Te.”

L. Sunteți grăbită să părăsiți lumea asta și să fiți cu El?

V. O, da.

L. Nu vă e frică de moarte? Deloc?

V. Nu, nici un pic. El mă lasă să gust un pic din Paradis. Ce altceva mi-aș mai putea dori?

L. Aceasta nu vă împiedică să fiți din când în când obosită, descurajată?

V. Da, după trei ani, I-am spus: „Doamne, e bine să iau Cuvântul Tău, dar e foarte greu să-L port singură.” Eram foarte descurajată și, în aceeași noapte, am văzut o scară lungă care mergea direct la cer și înaintea mea, se afla Padre Pio și Sf. Francisc de Assisi.

L. Doi stigmatizați.

V. Nu știu.

L. Nu le-ați văzut stigmatele?

V. Nu. Padre Pio mi-a vorbit în italiană. Nu am înțeles bine ce-mi spunea, decât că să nu abandonez, să continui, să am curaj. St. Francisc mi-a arătat scara. La capăt, am văzut siluetele tuturor sfinților care gesticulau din mâini, „Urcă, urcă!”

L. Ce încercau să vă spună?

V. Să nu abandonez, să continui fără să mă descurajez.

L. Odată, I-ați cerut lui Iisus să vă îngăduie să abandonați această cale și să începeți din nou o viață normală.

V: Da, L-am implorat. I-am zis: „Nu mai pot să continui. Lasă-mă. Voi continua să Te iubesc la fel ca ceilalți oameni, dar nu mai pot așa.”

L. Și cu toate acestea, nu vă e frică de moarte. Chiar atât de grea este atunci această misiune?

V. Da, dar apoi, El Și-a deschis Inima. Am văzut-O rănită de moarte. Mi-a arătat toate Rănila Lui și a început să-Mi dicteze un mesaj să mi se rupă inima: „Sunt biciuit în fiecare zi...” Atunci mi-am zis: „Nu, nu trebuie să-l părăsesc.” Era într-o joi. (24 august) Era târziu, noaptea. Scriam o scrisoare unui preot din Canada care voia toate casetele. L-am întrebat pe Iisus ce ar trebui să mai adaug: „Spune-i că-l binecuvântează.” Am adăugat acest lucru și I-am zis lui Iisus: „N-am putea să mergem în sfârșit la culcare, Doamne al meu?” El mi-a grăit: „Hai să ne odihnim, dar cu condiția ca Eu să mă odihnesc în inima ta și tu să te odihnești în Inima Mea Sfântă.”

Primele răspândiri ale mesajului

L. Ați distribuit mesajele în Grecia?

V. La Rhodos, ortodocșii care fac parte din Reînnoirea carismatică l-au acceptat. I-am învățat Rozariul și l-au primit. Îl poartă la gât.

L. Era o parohie, o mănăstire?

V. Nu, un grup carismatic foarte deschis. Mulți dintre ei vorbesc engleza și citesc mesajele.

L. Misiunea dvs. pentru Hristos e unitatea. În mesajele dvs., Iisus vorbește deseori despre Papa Ioan-Paul al II-lea ca urmașul lui Petru. Dar ce gândește Biserica dvs. ortodoxă despre acest lucru?

V. Am transmis aceste mesaje mitropolitului ortodox Damaskinos. S-a interesat de ele și le studiază. Se poate ca mesajele referitoare la Papă să-i fi creat ceva dificultăți, pentru că ele declară primatul lui.

L. Primat sau jurisdicție? Primatul este recunoscut de ortodocși, jurisdicția creează probleme.

Vassula nu e obișnuită cu terminologia aceasta. Îmi spune: „Papa este temelie Bisericii. El este urmașul lui Petru. Iisus spune: „L-am ales pe el, oamenii trebuie să-l recunoască.”

Ea adaugă: „Anumiți oameni l-au întrebat și pe arhiepiscopul Mamie (arhiepiscopul catolic de Fribourg) să numească o biserică unde să pot să citesc mesajele. El nu a obiectat, dar nu a luat nici o poziție deocamdată.”

Învierea Rusiei

Ea continuă: Iisus mi-a mai vorbit și despre Rusia. Prima dată a fost în ianuarie 1988. Mi-a zis: „Sora ta e moartă.” Am văzut o femeie întinsă pe pământ, ostenită, istovită. Era Rusia. În februarie 1988, El mi-a arătat-o încă o dată: „O voi învia ca pe Lazăr. Am pus Mâna Mea pe inima ei rece”. A treia oară a fost pe 11 martie 1988. Mi-a spus: „Rusia Mă va slăvi.” (După aceea, a mai fost un mesaj în 24 decembrie 1989: „Vreau să-Mi arăt Splendoarea și Slava Mea fiecărei națiuni care trăiește sub soare prin sora ta, Rusia. O voi îmbrăca cu Frumusețea și Integritatea Mea și Mă voi plimba cu ea în fața fraților tăi (*romano-catolicii*) ca ei să poată vedea Frumusețea și Integritatea Mea prin ea și în ea. Fiică, nunta convertirii surorii tale vine curând... Sunt Eu, Salvatorul vostru, care vine să o scape din ghearele balaurului roșu; sunt Eu, Iisus al vostru, porumbeii Mei, care vine să rupă toate coliviile și să vă elibereze... Lumina Mea va învia pe sora ta, Rusia, și toate țările învecinate. Află că salvarea și eliberarea vin numai de la Mine. Roagă-te pentru sora ta, roagă-te pentru vecinii ei.”

L. Aceasta este în acord cu mesajele de la Fatima și de la Medjugorje. Le cunoașteți? Iisus v-a vorbit despre Inima Neprihănită a Mariei de la Fatima?

V. Mi-a spus: „Te voi conduce la Maica Mea, în camera în care M-a zămislit.”

L. N-am știut cum să interpretez aceste cuvinte. Se referă la Nazaret? Cred că mai degrabă se referă la interiorul Mariei.

V. Da, Părinții Bisericii și Conciliul au spus că Maria L-a zămislit în inima Ei înainte de a-L zămisli în trupul Ei.

V. Iisus mi-a cerut să fac un plan pentru aceste întâlniri în biserici. I-am zis: „Nu știu cum. Nu știu să vorbesc; nu știu să fac nimic” El mi-a răspuns: „Dar nu tu o vei face; Eu o voi face și-ți voi dicta programul tău.” El mi-a cerut să evanghelizez cu iubire pentru Iubire.

L. Dar care este inițiativa dvs. în toate acestea? Dezvoltați vreo temă?

V. Da, spre exemplu, mi-a dat acest program: „Binecuvântează-i în Numele Meu.” Apoi spun: „Tot acest program a fost stabilit de Iisus și eu vă binecuvântează în Numele Lui.”

1. Pacea să fie cu voi.
2. Rugăciunea la Sf. Duh (o rugăciune pe care o practic zilnic)
3. Rugăciunea către Sf. Arhanghel Mihail (conform cu rugăciunea care se spune la sfârșitul Liturghiei)
4. Lectură din Biblie
5. Lectură din mesajele Inimii Sfinte a lui Iisus și ale Mariei
6. Încheiem cu Rozariul și cu binecuvântarea Sfântului Sacrament.

L. Dar de ce este această înmulțire surprinzătoare și șocantă a aparițiilor?

V. Da, cred că acestea se vor înmulți conform cu profeția din Ioil 3: „Tinerii voștri vedenii vor avea și bătrânii voștri vor visa.”

L. Mesajele dvs. pun accentul pe Duhul Sfânt.

V. Da, mă trezesc noaptea și aud rugăciunile pe care El le spune înăuntrul meu. Duhul Sfânt se roagă în noi. Este o prezență tangibilă. Duhul Sfânt se roagă în mine rugăciunile bisericii. Într-o zi, a fost Crezul.

L. Experiența dvs. este într-adevăr aceea a Sf. Pavel: „Duhul Sfânt strigă în noi: „Abba, Părinte”... Mai aveți și un mesaj de vindecare.

V. Da, vindecare spirituală, convertire. Dar unii oameni mi-ai spus că și fizic s-au vindecat; unul de cancer, altul de SIDA.

Ea mi-a vorbit cu seriozitate, fără să intre în detaliile acestor fapte pentru care nu are nici o documentare științifică. Mai mi-a vorbit despre mireasma de parfum care se simte câteodată și despre rugăciunile ei cu voce tare.

V. Încep fiecare zi cu trei rugăciuni: una la Sf. Arhanghel Mihail, alta la Inima Preasfântă pentru ispășire și încă una la Binecuvântata Fecioară Maria.

Mi le arată și mie și le recită în engleză.

L. Aveți mesaje pentru preoți?

V. Da, trebuie să fie mai puțin sceptici. Ei nu trebuie să stingă Duhul. Iisus spune: „Dacă credeți în Duhul Sfânt, de ce Îl prigoniți? (*în aceia care au carisme*) De ce Mă vreți tăcut? De ce vreți un Dumnezeu mort?”

Contradicție

L. Ați avut greutăți cu preoții?

V. Cu unul, Pr. S., un preot exorcist din Elveția. La început, m-a sprijinit. Apoi, s-a răzgândit. Crede că aș putea dăuna Mișcării Mariane a lui Don Gobbi. Totuși, eu sunt membră a acestei mișcări și duhovnicul meu, Pr. Fannan din Bangladesh, face parte din această mișcare în țara respectivă și el mă susține.

L. Ce fel de obiecții ridică Pr. S.?

V. Niciodată n-a precizat². L-a sfătuit o mistică. Se pare că diavolul i-a spus referitor la mine: „Am reușit.”³

L. Mesajele dvs. arată clar că diavolul a încercat să vă înșele. Este tipic, dar nu ați fost înșelată de el.

(Mie mi se pare că Vassula e înzestrată cu darul discernământului.)

Viața de toate zilele

L. Ascultându-vă, cineva ar crede că trăiți într-o altă lume. Vă rugați patru ore dimineața și două ore seara, dar ce faceți în restul timpului?

V. Mănânc ceva în grabă la prânz. Trebuie să-mi fac treburile casnice nu numai pentru mine, ci și pentru mama mea care este obosită. Nu e bolnavă, dar nu poate să meargă prea bine. Așa că eu mă ocup de toate; apoi, am grijă de fiul meu după ce vine de la școală.

L. Așadar, sunteți foarte ocupată. Dar ce se întâmplă în zilele când sunteți departe de casă, ca astăzi, spre exemplu, în această călătorie?

V. Primesc un mesaj scurt, cam o pagină sau două, dar mâine o să primesc mai mult.

L. Sunt zile când nu primiți nici un mesaj?

V. Nu, chiar dacă este numai de trei minute. N-aș fi capabilă să renunț la ele.

² A se vedea analiza scrisului de mână

³ Mistica despre care e vorba rămâne necunoscută și nu dorește să-și dezvăluie identitatea.

L. Sunteți capabilă să scrieți în trenul care vă duce acasă?

V. Nu numai că pot să scriu, dar pot să mă concentrez să-I aud Glasul și să discut cu El. Îl văd în lăuntru meu. Și când vine conductorul, El nu mă împiedică să-i spun acestuia: „Un bilet, vă rog!” Iisus m-a învățat să vorbesc cu „noi.” „Noi” ieșim afară, „noi” facem o cafea; întotdeauna „noi.”

L. De ce?

V. Așa n-o să-L uit niciodată. Și când am mers cu autobuzul și i-am spus șoferului să-mi dea „un bilet,” am râs și I-am zis lui Iisus: „Vezi ce norocoși suntem? Am cerut un singur bilet, dar suntem doi.” Mi-a răspuns: „Suntem una, suntem numai una”

L. Uniți sau una?

V. Uniți și una.

L. Postiți?

V. Miecurea și vinerea cu pâine și apă.

L. Ca la Medjugorje?

V. Da, ca la Medjugorje.

L. Este din pricina Medjugorje-ului?

V. L-am întrebat pe Iisus dacă vrea să postesc precum cei de la Medjugorje și a zis: „Da.”

L. Dar cum procedați cu familia?

V. Mai întâi n-am îndrăznit; acum o fac.

L. Câte felii de pâine folosiți la fiecare masă, o felie, două?

V. Două, și mă mărturisesc în fiecare lună.

L. Exact cum s-a cerut la Medjugorje?

V. Da, și Iisus mi-a cerut și să recit Rozariul.

L. Dar despre post, dvs. L-ați întrebat?

V. Da, L-am întrebat: „Vrei să postesc?” El mi-a răspuns: „Da, aceasta Mi-ar plăcea mult.”

L. Și-i învățați și pe alții să o facă?

V. Da.

Medjugorje

L. Dar despre Medjugorje?

V. Mi-a vorbit despre Medjugorje.

L. El v-a trimis acolo?

V. Da, duhovnicul meu m-a îndemnat. Nu știam cum să ajung acolo. Atunci i-am zis Binecuvântatei Maici: „Dacă într-adevăr Tu vrei să merg, aranjează Tu totul pentru mine, pentru că eu nu știu unde să încep.” Și într-o săptămână, totul era gata. O prietenă m-a sunat și mi-a zis că s-a aranjat totul pentru o călătorie cu autobuzul.

L. Când s-a întâmplat acest lucru?

V. Anul trecut, în 25 iunie 1988.

L. Înseamnă că am fost în același timp, dar acolo era atâta mulțime.

Apariții adevărate și false

L. Iisus v-a vorbit despre alte apariții?

V. Da, cea de la Pescara. A spus că este un meșteșug al diavolului ca să împrăștie îndoială asupra tuturor celorlalte apariții.

L. Da, a fost un șoc în Italia. O pseudo-vizionară a anunțat mari semne: unul la prânz, celălalt seara. Se presupunea a fi cel mai mare semn din toate timpurile, transferul lui Medjugorje la Pescara. O mulțime de 100.000 de persoane s-a adunat, plus presa. A fost o dezamăgire. Din fericire, episcopul i-a avertizat, oricum a fost o lovitură dată aparițiilor în general.

V. Iisus a mai osândit o profetă cunoscută cu numele de Gabrielle din Germania, o sectă care se numește: „Casa misiunilor.”

L. Mi se pare că Iisus v-a vorbit și despre Garabandal; era în favoarea lui?

V. Da.

L. Dar despre australianul „Little Pebble?”

V. „Little Pebble” mi-a scris în două rânduri și mi-a trimis mesajele lui. Am început să le citesc, dar m-au făcut să mă simt rău. I-am cerut lui Iisus: „Dă-mi un răspuns prin Biblie.” Deschizând-o, am dat peste un mesaj care m-a îndemnat să-l ocolesc.

L. A fost, fără îndoială, sincer la început. A primit un mesaj ciudat de la Binecuvântata Maică despre Cardinalul Secretar de Stat cum că ar sluji diavolului, că va deveni un anti-papă și că Little Pebble va fi numit de Dumnezeu papa Petru al II-lea, ultimul papă până sfârșitul lumii.

V-a șocat acest lucru?

-Nu numai asta, a vorbit contra Medjugorje-ului. A zis că vizionarii au căzut din har. A mai vorbit și contra lui Don Gobbi. A spus că și el a căzut din har. Mi-a scris din Australia, nu știu cum mi-a aflat adresa.

L. Vrea să facă o federație a vizionarilor și el să fie un fel de conducător: un Papă al vizionarilor.

V. Am încercat să-i răspund și să-i trimit și mesaje, așa cum a cerut, dar de fiecare dată survenea câte ceva care mă oprea. Acum sunt sigură că nu trebuie să-i trimit nimic.

Întâlniri și convertiri

L. Și roadele mesajelor dvs.?

V. Au loc convertiri. Printre alții, un mason, un martor al lui Iehova și o mulțime de laici care erau departe de Dumnezeu.

L. Ce fel de oameni vin la întrunirile dvs.?

V. Tot felul de oameni. Sunt noii convertiți, cei care învață să-L iubească pe Dumnezeu așa cum dorește El să-L iubim. Sunt și preoți. Unii îmi spun că se roagă mai bine după citirea mesajelor.

L. Și cum îi învățați să-L cunoască pe Dumnezeu?

V. Eu, personal, nu-i învăț nimic; mesajul îi învață. Dumnezeu spune: „Cum puteți să iubiți pe cineva dacă nu-l cunoașteți? Veniți să Mă cunoașteți și Mă veți iubi.”

L. Cu toate acestea, nu sunteți un robot.

V. Nu, El îmi dictează. Mă asigură. Dau ceea ce îmi dă El, nimic mai mult. Dacă nu știu să răspund la o întrebare, spun: „Nu știu; n-am primit nimic despre asta; nu pot să vă răspund.” Când cineva îmi cere un mesaj particular, zic: „Dar aveți mesajele, 2000 de pagini, și poate și mai mult.”

L. Întrunirile dvs. se țin în fiecare săptămână?

V. Nu, o dată pe lună. Capucinii din St. Maurice au început să ne găzduiască. Este în Valais, aproape de Econe, la o jumătate de oră distanță. Acum, aceste întâlniri au loc peste tot în Elveția.

L. Câți oameni vin la aceste întruniri lunare?

V. Depinde, 150- 200.

L. Și cât durează?

V. O oră și jumătate.

Schisma

L. Aveți mesaje pentru episcopul Lefebre?

V. Da, în iulie trecut și august. Iisus l-a implorat să nu se rupă de biserică. A fost cu adevărat emoționant. I-am trimis deja câteva mesaje episcopului Lefebre.

L. A răspuns?

V. Nu a răspuns, dar a venit la mine cineva din partea lui, incognito. În timp ce-mi vorbea, Iisus mi-a șoptit la ureche: „Acesta este un discipol al lui Lefebre.” Atunci i-am zis: „Veniți

din partea Episcopului Lefebvre?” „Da”, mi-a zis el. I-am spus: „Credeți că Biserica a deschis ușile prea larg? El a zis: „Da.” Atunci i-am spus: „Știți, Iisus va deschide și ferestrele.”

L. El ce-a zis?

V. A râs; nu știu de ce a venit să mă vadă.

Discernământ

La sfârșitul acestei conversații libere, anumite lucruri sunt evidente. Vassula pune totul pe socoteala lui Iisus. Aceste comunicări nu-i deranjează nici viața, nici obligațiile ei din viață. Face totul în pace. Prin scrieri, mulți oameni au găsit hrană spirituală, s-au convertit și au găsit uniunea cu Hristos prin rugăciuni – o nouă viață. Acestea sunt semne pozitive și, în limitele investigației mele, eu nu găsesc nici un semn negativ.

Sinceritatea ei e limpede. Uniunea ei cu Hristos și părtașia ei profundă cu Patima Lui sunt adevărate. Roadele rugăciunii ei sunt pozitive în cei dimprejurul ei, precum și în propria ei viață.

Experiența m-a învățat că nici chiar vizionarii autentici nu sunt totdeauna infailibile. Așadar, e nevoie de prudență și discernământ. Simțul nostru critic trebuie să fie atent la amănunte, deoarece omul rămâne păcătos și supus greșelilor. Mulți creștini nu sunt atrași de revelațiile particulare. Evanghelia, sau alte mesaje, le sunt de ajuns. Acesta este dreptul lor, căci aceste apariții sunt un ajutor gratuit dat pentru credință.

Alți oameni sunt foarte atrași de apariții. Ei pot avea păreri împărțite, alergând după apariții și comparând mesaje. Dar sunt prea multe revelații și nu le poți urmări pe toate. Ar fi o suprasaturație, ca un fel de indigestie spirituală.

Mulți cititori sunt de părere că un asemenea mesaj personal ca acela al Vassulei ar trebui păstrat în particular și nu publicat. Ei consideră că cercetarea lor este un fel de intruziune în intimitatea ei. Dacă cineva simte așa ceva, nimeni nu-l obligă să citească. Dacă cineva vrea să citească aceste mesaje din pură curiozitate, va trebui să fie atent. Trebuie să păstrăm permanent în minte criteriile clasice pentru a discerne aparițiile adevărate și a înlătura ceea ce este fals: doctrină sănătoasă, onestitate, roade, etc. Și chiar atunci când semnele unei comunicări autentice sunt toate prezente, tot mai rămâne o margine pentru gust și interese diferite.

Vassula crede că a primit o misiune să răspândească iubirea lui Hristos prin aceste mesaje pe care le primește. Această cale s-a adeverit a fi folositoare pentru unii oameni din moment ce a răspuns nevoilor lor, dar nimeni nu e obligat să urmeze această cale particulară. Fiecare persoană trebuie să judece această chestiune potrivit cu gustul propriu și cu roadele așteptate.

De obicei, Evanghelia și învățăturile Bisericii ne sunt de ajuns, dar în mediul nostru cultural, unde credința este înăbușită, mesajele profetice au un rol folositor de a restabili un contact și o atmosferă suportabilă, un rol tot atât de folositor pentru unii oameni ca un rezervor de oxigen. Cât despre misiunea unității pe care a primit-o Vassula, aceasta are aceeași tendință cu mișcarea ecumenică inițiată de Duhul Sfânt încă de la începutul secolului, dar călcată în picioare. Fie ca aceste mesaje din partea unei creștine ortodoxe să o stimuleze.

Analiza scrisului de mână al Vassulei

De către J.A. Munier, consultant grafolog, SGF.GGOF., expert în scrierea de mână la Curtea de Apel din Paris

Eu (Pr .René Laurentin) am înmănat mesajele Vassulei lui J.A. Munier, un grafolog licențiat de cea mai înaltă reputație. Nu i-am spus nimic în legătură cu această problemă, cu excepția vârstei, 47 de ani, și prenumele acestei doamne pe care el nu a cunoscut-o.

El a prefațat analizele care urmează sub titlul:

Interpretare grafologică, fără informații preliminare (și fără a ține seama de textul în sine, datorită necunoașterii limbii engleze)

Interpretarea literelor mari dictate de Iisus:

- Forță telurică extraordinară
- Un entuziasm controlat cu nuanță de bucurie; i.e. pare a fi izvorul unui fel de bunăstări
- Este plină de o putere care întrece sinele ei normal
- Este plină de forțe invizibile față de care ea reacționează cu un fel de simplitate primitivă, cu toate că pe alocuri există și un câte un element de rafinament
- E convinsă de această putere invizibilă pe care o percepe intens
- Este un intermediar, ca un centru de transmisie și de amplificare
- Are credința unei mistice
- Trăiește un fel de entuziasm liniștit, un fel de plinătate
- Este foarte întărită, hrănită de o forță invizibilă care pare indestructibilă
- În orice caz, scrierea apare puțin ciudată dintr-un punct de vedere obișnuit
- Este foarte harnică și o elevă ascultătoare
- Ea se găsește într-un fel de a doua stare, indiferentă față de lumea din afară
- Poate să perceapă lumi invizibile chiar foarte bine, ca un fel de medium
- Are o mare forță de concentrare, este profundă în meditație
- Nu-și aparține sieși. Există o anumită fermitate. Posedă o mare capacitate de autocontrol, probabil și în comportament. Este impunătoare.

O interpretare adițională a fragmentelor scrisului de mână cu litere mici dintre rânduri:

- Este o persoană care trăiește în propria ei lume
- Nu este bolnavă mintal
- Este cel puțin deasupra mediei ca inteligență
- Urmărește propria ei logică
- Este capabilă de o anumită integrare
- Se comportă cu blândețe, cu amabilitate, cu docilitate
- Are un scop și se dedică lui
- Trăiește o inspirație de nivel înalt
- Viața ei e inspirată de un ideal
- Nimic altceva nu mai are importanță cu adevărat pentru ea

O nouă analiză a lui Meunier despre o notă a Vassulei (în scriere obișnuită) cu semnătura ei - 3 martie 1990

- Simplitate directă. Are un fel de seriozitate simplă, fără exagerare. Are o mare sinceritate; fără artificialitate
- Temperamentul ei e foarte bine echilibrat. Personalitatea ei pare să stăpânească foarte bine starea ei fizică. Echilibrul ei emoțional pare excelent.
- Are o capacitate intelectuală bună; este lucidă, serioasă și are simțul valorilor esențiale. Are judecată măsurată și e capabilă de precizie intelectuală. Observă detaliul și nu e confuză. Este capabilă de o discuție critică serioasă: este atentă să fie obiectivă și să nu se înșele pe sine. Este atentă să fie clară în gândire și să nu-și facă iluzii, cu o curiozitate intelectuală pozitivă, care este peste medie.
- Personalitatea ei socială nu este bătătoare la ochi, este simplă și candidă. Este o persoană demnă de luat în serios, deși pare a fi „ca toți ceilalți”. Este serioasă, fără ca să fie tensionată, cu un fel de severitate calmă. Nu este ușor afectată de evenimente, dar are un mare grad de sensibilitate. Poate uneori are câte un grăunte de copilărie sau de imaginație plăcută, pentru a se recrea.
- Moralul ei este excelent. Are o fermă convingere în ceea ce crede. Voința ei este calmă și destul de stabilă ca să-și domine slăbiciunile. Are demnitate și o bunăvoință demnă de notat.

-Mai are și alte calități notabile: o anumită rezervă cu privire la fenomenele care o afectează pe ea și stările ei de trezvie. Are mult mai mult decât numai „un subconștient bogat.” Are o abilitate de a fi în mod simultan aici și dincolo. Datorită echilibrului ei, emoțiile, inteligența ei, ea însăși și ceilalți sunt toate la locul potrivit.

Vassula și Mișcarea Mariană

În primul volum al Vassulei „Apendice II”, p. 14 (publicat în Franța, Anglia și Italia), s-a subliniat foarte clar că Pr. Don Gobbi a rupt toate relațiile dintre mișcarea lui și Vassula.

La data de 15 iunie 1991, după ce a examinat personal problema, Pr. Gobbi a încetat de a mai avea rețineri. În timpul unei întruniri cu membrii Mișcării Mariane din Elveția, în St. Maurice, a declarat:

„Vassula are rolul ei în Biserică și se conduce după îndrumările pe care Domnul i le dă. Ea trebuie să răspundă la ceea ce îi cere Domnul să facă, fără confuzie, fără interferență, dar în cel mai mare spirit de frăție și în cea mai mare colaborare. Așa că nu trebuie să mai fie nici un motiv de diviziune, conflict sau ură. Când vă adunați împreună la Mișcare, faceți cenacolele mișcării; și pot să participe și cei care fac parte din cenacolele Vassulei.

... Cred că e acolo un cuvânt de pace care e necesar pentru a merge înainte cu bucurie, în pace și în frăție.”

Aceste cuvinte au fost primite cu aplauze. Pr. J.S., despre care am vorbit în același „Apendice II” al volumului 1, p. 14, a luat parte la această împăcare, în deplină ascultare față de Pr. Don Gobbi.

O carte de rugăciune de Vladimir Zielinski

Remarcabil teolog ortodox rus

O lucrare ca aceasta chiar are nevoie de un epilog? Cuvintele acestei cărți vorbesc de la sine. Nu au nevoie nici de explicație, nici de intermediere. Ele sunt încântătoare și simple. Ne vorbesc despre Dumnezeu și ne spun că sunt cuvintele lui Dumnezeu.

Cuvintele lui Dumnezeu: o altă revelație?

Nu există decât o singură Revelație a lui Dumnezeu, unică și definitivă, și aceasta este Evanghelia lui Hristos. Tot ce ne-a învățat Iisus, tot ce a făcut în timpul vieții Lui pe pământ este înscris pe veci în memoria sacră a Bisericii. Dar viața Bisericii e mult mai bogată și mai profundă decât pare să fie la prima vedere. Ea transcende hotarele vizibile.

În acest sens, cuvintele Evangheliei după Sf. Ioan, peste care Vassula a dat întâmplător, sunt cele mai semnificative: „Dar sunt și multe alte lucruri pe care le-a făcut Iisus și care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că lumea aceasta n-ar cuprinde cărțile ce s-ar fi scris.” (Ioan, 21:25)

Cuvintele și faptele lui Iisus pe care evangheliștii și apostolii nu au putut să le pună în cărțile lor rămân în Evanghelia Veșnică. Sf. Ioan însuși spune în Apocalipsa lui: „Și am văzut apoi un alt înger...care zbura prin mijlocul cerului, având să binevestească Evanghelia Veșnică celor ce locuiesc pe pământ...” (Ioan, 14:6)

Această „Evanghelie Veșnică” aparține aceluiași Iisus care ne grăiește în Evanghelia Lui. El ține o conversație de la inimă la inimă cu fiecare dintre noi; cei care au urechi să aud. Nu este vorba de o Evanghelie diferită sau de un Iisus diferit, căci „Iisus este același și ieri, și astăzi, și va fi același în veac.” (Evrei, 13: 8).

Întreaga istorie a Bisericii este plină de relatări ale unor revelații personale, experiențe mistice și mesaje inefabile, pentru că totdeauna au fost aleși, bărbați și femei, cărora Hristos, Sfânta Lui Maică sau Sfinții li s-au adresat în mod direct. Dar cazul Vassulei este unic.

După ce a fost trezită într-o zi de această revelație personală, Vassula a început să aștearnă pe hârtie cuvintele pe care Hristos i le-a adresat. Aceste cuvinte nu contrazic Sf. Scriptură și Tradiția. Ele nu trebuie citite ca textele obișnuite. Ele trebuie citite în liniște interioară. Trebuie să experimentăm aici liniștea veșniciei. Este dialogul unui suflet cu Domnul lui, un dialog care se dezvoltă în taina credinței. Această taină este ca Lumina care luminează venirea fiecărei persoane în lume. El Se exprimă în cuvinte simple: iubire, pace, bucurie. „Te iubesc, tu Îmi aparții, tu ești A Mea.” Trebuie să știm cum să înțelegem aceste cuvinte care vin la noi din veșnicie. Ele trebuie ascultate în inimă, trebuie ascultate în rugăciune. Cuvintele pronunțate în această carte trebuie să devină întrupate în noi; ele trebuie să ia formă în noi. Acest dialog trebuie să devină dialogul nostru, așa încât rugăciunea lui Iisus să devină rugăciunea noastră și bătaia inimilor noastre:

Preaiubit Tată, curățește-mă cu Sângele Fiului Tău.

Tată, curățește-mă cu Trupul Fiului Tău.

Preaiubit Tată, depărtează de la mine duhul rău care mă ispitește acum. Amin.

Căci acest mesaj este o carte de rugăciuni: o singură, neconținută rugăciune.

Rugăciune încredințată Vassulei de către Iisus 29 ianuarie 1990

Doamne, Dumnezeu meu,
înalță-mi sufletul din acest întuneric la Lumina Ta
Învăluie sufletul meu în Inima Ta Sfântă
Hrănește sufletul meu cu Cuvântul Tău,
Unge sufletul meu cu Sfântul Tău Nume,
Pregătește sufletul meu să audă Predica Ta.
Sufală Mireasma Ta dulce peste sufletul meu, reînviindu-l.
Răpește sufletul meu ca să încânte Sufletul Tău.
Tată, înfrumusețează-mă pe mine, Copilul Tău,
Turnând Mirul Tău Curat peste mine.

Duhul Tău mi-a dat viață
Și Tu, Care ești Pâinea Vieții, mi-ai refăcut viața.
Mi-ai dat să beau Sângele Tău
ca să mă învrednicesc să împărtășesc veșnicia cu Tine în Împărăția Ta
și să trăiesc cu Tine în vecii vecilor.

Slavă celui Preaînalt,
Slavă Sfântului Sfinților
Lăudat fie Domnul Nostru,
Lăudat fie Domnul Nostru, căci Mila și Iubirea Lui
se întind din veac în veac, pururi și-n veci.
Amin.

Rugăciune încredințată Vassulei de Maria 15 mai 1990

Tată Atotmilostiv,
Fie ca aceia care aud și iarăși aud,
dar tot nu pricep,

să audă de data aceasta Glasul Tău
și să înțeleagă că Tu ești Sfântul Sfinților.
Deschide ochii celor care văd, dar nu înțeleg
să vadă de data aceasta cu ochii lor
Sfânta Ta Față și Slava Ta.

Pune Degetul Tău pe inima lor
ca inima lor să se deschidă
și să înțeleagă Credințioșia Ta.

Mă rog și cer toate acestea,
Tată Preadrept,
ca toate neamurile să fie convertite și vindicate
prin Rănile Preaiubitului Tău Fiu,
Iisus Hristos.
Amin.

**Rugăciuni pe care Iisus i le-a recomandat Vassulei
(pentru a fi spuse zilnic)**

Novena de încredere la Inima Preasfântă a lui Iisus

O, Doamne Iisuse Hristoase,
Inimii Tale Preasfinte încredințez această intenție... *(a se menționa cererea)*

Aruncă numai o privire asupra mea
Și-apoi fă ce Te îndeamnă Inima Ta.
Inima Ta Sfântă să hotărască.
Mă bazez pe Ea, îmi pun încrederea în Ea,
Mă arunc în Milostivirea Ei.

Doamne Iisuse, Tu nu mă vei părăsi.
Sfântă Inimă a lui Iisus, am încredere în Tine.
Sfântă Inimă a lui Iisus, cred în iubirea Ta pentru mine.
Sfântă Inimă a lui Iisus, vie Împărăția Ta.

O, Inimă Preasfântă a lui Iisus,
am cerut multe haruri,
dar sincer, implor această intenție.
Ia-o. Așază-o în Inima Ta Sfântă.
Când Tatăl Cel Veșnic o va vedea
Acoperită cu Scumpul Tău Sânge,
nu o va refuza.
Nu va mai fi rugăciunea mea, ci a ta, o, Iisuse.

O, Inimă Preasfântă a lui Iisus
Îmi pun încrederea în Tine.
Nu ma da de rușine în veci.
Amin.

Rugăciune a Sf. Bernard către Sf. Fecioară Maria („Memorare”)

Adu-ți aminte, o, preablândă Fecioară Maria
că nu s-a auzit niciodată să fi fost părăsit
cel care a alergat sub ocrotirea ta,
cel care a cerut ajutorul și mijlocirea ta.
Însuflețit de aceasta încredere, alerg la tine,
O, Maica mea, Fecioară a Fecioarelor,
la tine vin și stau gemând
înaintea ta ca un păcătos și mâhnit.
O, Maică a Cuvântului Întrupat,
nu disprețui cuvintele mele,
ci auzi-mă cu milă și ascultă-mă.
Amin.

Rugăciune către Sf. Arhanghel Mihail (a Papei Leon al XIII-lea)

Sfinte Arhanghel Mihail, apără-ne în luptă în ziua bătăliei,
fii ajutorul nostru contra răutății și a curselor demonului.
Cu smerenie ne rugăm să-l certe Dumnezeu,
Și tu, Prinț al Oștirii Cerești,
prin puterea lui Dumnezeu, aruncă în iad pe Satana
și pe alte duhuri rele care bântuie prin lume
spre pierzarea sufletelor.
Amin.